

[Niels Helveg Petersen]

ti og de nordiske midterpartier står helt bag en sådan bestræbelse. Det gør jeg også.

Dertil kommer de procedurer, man sætter i værk, når det drejer sig om behandling af konkrete direktivforslag. Den procedure må være bilateral, således som det er udformet, og jeg tror, man får det bedste resultat i praktikken, om jeg må sige det på den måde, nordisk, hvis man gør det bilateralt. Jeg tror, man får bedre konkrete resultater for det nordiske samarbejde ved at gøre det på den manér.

Jeg håber, det klargør, hvad der er hensigten, meningen med det. Jeg understreger endnu en gang, hvad der står i dagsordenen, at de nordiske lande i videst muligt omfang må inddrages i disse bestræbelser, og dette er ikke mundsvejr, men en primær opgave for den danske markedspolitik.

Jeg har til gengæld et spørgsmål til hr. Gade, som stillede spørgsmål på grund af manglende forståelse af andres dagsordener.

For det første: jeg forstår nu, at vi skal fremføre den danske fortolkning af artikel 100 A. Jeg forstår, at SF nu står helt bag fortolkningen af 100 A. Det er i hvert fald noget nyt, en ny udvikling. Det var ikke tilfældet, da vi havde en folkeafstemning for godt og vel et år siden.

Dernæst: når nu også SF siger, at vi skal føre en selvstændig fordelingspolitik og afvise harmonisering, så må jeg gøre opmærksom på, at det er lidt ejendommeligt. SFs talsmand - startende med Aksel Larsen - har igennem årene vel nok fyldt kilometer af spalteplads i Folketingstidende ved at argumentere imod det danske afgiftssystem. Ingen har bekæmpet det danske afgiftssystem så meget som SF. De har stemt imod forhøjelser af cigaretafgifterne, som ramte de fattige, imod ølafgifterne, der ramte de fattige. Det vendte altid den tunge ende nedad.

Nu er SF i den situation, at man vil bevare det afgiftssystem, vi har. Jeg må sige, at det er en sen erkendelse, men det er da en interessant erkendelse.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Hr. Ivar Nørgaard var lidt for hurtig i vendingen, da han fortolkede, hvor enige vi alle sammen i virkeligheden var, til trods for at VS og SF havde fremsat deres eget forslag om motiveret dagsorden.

Jeg siger ikke dette for at grave grøfter, for jeg synes faktisk, at det er meget glædeligt, at punkt 2 og 3 i den dagsorden, som Socialdemokratiet og regeringen har foreslået, indeholder nogle punkter, vi er enige i. Det sagde jeg også; derfor kommenterede jeg dem ikke. Vi er enige i de to punkter, og hvis der kun var dem, skulle vi nok stemme for.

Problemet er, at der også er et punkt 1, og vedrørende det har hr. Ivar Nørgaard nu været oppe og sige, at Socialdemokratiet godt kunne gå med til forhøjelser, hvis man kunne blive enig om nogle politikker. Men VS ønsker faktisk ikke at poste flere penge i EF, og derfor kan vi ikke gå ind for punkt 1.

Jeg skitserede i et tidligere indlæg, at vi mener, at hele indledningen sætter arbejdet i EF ind i en forkert sammenhæng. Vi er simpelt hen dybt uenige i den almindelige bekendelse til »det indre markeds lyksaligheder«, som jeg sagde før. Vi mener, det er en forkert sammenhæng. Den er vi uenige i, og derfor vil vi ikke stemme for en udtalelse, der sætter EFs arbejde ind i en sådan sammenhæng.

Jeg synes ikke, at de borgerlige fortolker punkt 2 forskelligt. Udgangspunktet er, at de siger, at vi kan have en selvstændig fordelings- og skattepolitik, og afviser harmonisering af moms- og afgiftssatserne. Det vil jeg så være positiv og vælge at tro på og holde dem fast på.

At man siger, at udgangspunktet er en selvstændig fordelingspolitik i Danmark, behøver ikke at betyde, at man mener, at den eksisterende er rigtig. VS mener heller ikke pr. automatik, at alt, hvad der er foregået i det her Folketing vedrørende skatter og afgifter, er rigtigt. Hr. Niels Helveg Petersen svang sig op til at kritisere og ironisere over SF i denne forbindelse, men VS har da også lejlighedsvis taget afstand fra de afgifter og skatter, vi har i Danmark, når de vender den tunge ende nedad. Det vil vi blive ved med.

Det er ikke noget med, at vi vil bevare status quo, at en bestemt afgift skal være på en bestemt størrelse resten af tilværelsen, men man skal gøre det ud fra en selvstændig dansk politik i forhold til, hvad vi ønsker med det her samfund.

Derfor tager vi afstand fra den form for hovsaløsninger, hvor man i panik over en grænsehandel, som man lige pludselig anså for opsvulmet til det groteske, sagde: jamen